

GRUZIJOS TECHNIKOS UNIVERSITETO

LIETUVIŲ KALBOS IR
KULTŪROS CENTRO

INFORMACINIS BIULETENIS

KOVO 11-OJI – REIKŠMINGIAUSIA NAUJAUSIŲ
LAIKŲ LIETUVOS ISTORIJOS DATA

Giorgis Kobachidzė, GTU 4 kurso studentas

Lietuva – laisvę mylinti šalis, ne kartą praradusi nepriklausomybę ir vėl ją išsikovojo, dėl sudėtingos savo istorijos turi net tris valstybingumą žyminčias šventes: liepos 6 dieną švenčiama Valstybės diena (1253 m. kunigaikštis Mindaugas buvo karūnuotas Lietuvos karaliumi), vasario 16 dieną – Lietuvos valstybės atkūrimo diena (1795 m. po paskutinio Lietuvos-Lenkijos valstybės padalijimo visa Lietuva pirmą kartą pateko į Rusijos sudėtį, o 1918 m. vasario 16 d. paskelbė Nepriklausomybę savo etninių žemių ribose) ir kovo 11 – Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena (po 50 metų trukusios sovietinės okupacijos 1990 m. kovo 11 d. Lietuva atkūrė savo valstybingumą). Kelias į Kovo 11-ąją buvo ilgas ir gana sudėtingas. Po SSRS įvykdytos okupacijos Lietuvoje kelis dešimtmečius vyko galingas pasipriešinimo okupantams judėjimas – partizaninė kova. Visu sovietiniu laikotarpiu, nors buvo vykdomas lietuvių genocidas ir sovietizacija (trėmimai į Sibirą, persekiojimai, kultūros ir visuomeninio gyvenimo ribojimai, katalikų bažnyčios persekiojimai), Lietuva nuolat demonstravo dvasinę ir kultūrinę rezistenciją ir nebuvo visiškai sovietizuota, kaip kai kurios kitos SSRS respublikos. M. Gorbačiovo paskelbta „perestroika“ davė naujų impulsų Lietuvai kalbėti apie istorinę tiesą, siekti daugiau savarankiškumo ir galų gale – Nepriklausomybės. 1988 m. susiformavęs Lietuvos Sąjūdis (jame iš pradžių dalyvavo Lietuvos inteligentija, žymiausi mokslininkai, meno ir kultūros žmonės, visuomenininkai), vadovaujamas profesoriaus Vytauto Landsbergio, tapo milžinišku judėjimu už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę, jis pabudino visą Lietuvą. 1988–1989 m. vyko didžiuliai šimtatūkstantiniai mitingai visoje Lietuvos teritorijoje. Tuo metu visiškai atvirai buvo kalbama apie tai, kaip atsidūrė Lietuva Sovietų Sąjungos sudėtyje. Sąjūdžio iniciatyva ir iš dalies palaikant vietinei komunistinei valdžiai buvo pradėtos didelės ekonominės, socialinės ir politinės reformos. Lietuvos komunistų partija išstojo iš SSKP ir suformavo savarankišką Lietuvos komunistų partiją. Buvo grąžinti nacionaliniai simboliai – Lietuvos valstybinė vėliava, herbas, tikintiesiems sugrąžinta pagrindinė Vilniaus katedra, lietuvių kalbai suteiktas vienintelės valstybinės kalbos statusas, paskelbta Lietuvos įstatymų viršenybė. 1989 m. rugpjūčio 23 d., minint 50-ąsias Molotovo-Ribentropo pakto, panaikinusio Baltijos šalių nepriklausomybę,

LIETUVOS RESPUBLIKOS AUKŠČIAUSIOSIŲ TARYBOS

A K T A S

DĖL LIETUVOS NEPRIKLAUSOMOS VALSTYBĖS ATSTATYMO

Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba, reikšdama Tautos vilią, nutaria ir iškilmingai skelbia, kad yra atstatomas 1940 metais svetimos jėgos panaikintas Lietuvos Valstybės suvereninių galių vykdymas, ir nuo šiol Lietuva vėl yra nepriklausoma valstybė.

Lietuvos Tarybos 1918 m. vasario 16 d. Nepriklausomybės aktas ir 1920 m. gegužės 15 d. Steigiamojo Seimo rezoliucija dėl atstatytos Lietuvos demokratinės valstybės nekada nebuvo nustoję teisinės galios ir yra Lietuvos Valstybės konstitucinis pamatas.

Lietuvos valstybės teritorija yra vientisa ir nedaloma, jeje neveikia jokios kitos valstybės konstitucija.

Lietuvos valstybė pabrėžia savo ištikimybę visuotiniams pripažintiems tarptautiniams teisės principams, pripažįsta sienų neliečiamumą, kaip jis suformuluotas 1975 metų Europos saugumo ir bendradarbiavimo pasitarimo Helsinkyje Baigiamajame akte, garantuoja žmogaus, piliečio ir tautinių bendrijų teises.

Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba kaip suvereninių galių reikšėja šiuo aktu pradeda realizuoti visą Valstybės suverenitetą.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
AUKŠČIAUSIOSIŲ TARYBOS PIRMININKASLIETUVOS RESPUBLIKOS
AUKŠČIAUSIOSIŲ TARYBOS SEKRETORIUS

Vilnius, 1990 m. kovo 11 d.

Handwritten signatures and stamps of the Lithuanian Supreme Council members, including Vytautas Landsbergis, and various other officials. The document is a historical record of the restoration of Lithuania's independence.

metines, organizuotas Baltijos kelias, sujungęs Vilnių, Rygą ir Taliną. Lietuvos, Latvijos ir Estijos gyventojai susikibdami rankomis sudarė gyvą grandinę, taip simboliškai atskirdami Baltijos valstybes nuo Sovietų Sąjungos, išreiškdami norą būti laisvais. Manoma, iš viso kelyje stovėjo apie 2-2,5 mln. žmonių, iš jų apie 1 mln. – iš Lietuvos. 2009 m. UNESCO įtraukė Baltijos kelią į „Pasaulio atminties“ sąrašą. Tų pačių metų pabaigoje rinkimus į Lietuvos sovietinį parlamentą laimėjo Sąjūdžio kandidatai. 1990 m. kovo 11 d. Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba pasirašė Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo aktą, kuriame rašoma, kad atstatomas 1940 m. svetimos jėgos panaikintas Lietuvos Valstybės suverenių galių vykdymas ir Lietuva nuo šiol yra nepriklausoma valstybė. Akte remiamasi 1918 m. vasario 16 d. pasirašytu Lietuvos Nepriklausomybės aktu, kuris niekada nenustojo turėjęs teisinės galios. Aktą pasirašė LR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininkas Vytautas Landsbergis ir absoliuti dauguma deputatų (susilaikė 6, prieš nebuvo nei vieno). Vėliau prasidėjusi SSRS ekonominė blokada ir 1991 m. sausio mėnesį organizuotas bandymas kariniu būdu įvykdyti perversmą ir sugrąžinti Lietuvą į SSRS sudėtį (sovietinės agresijos metu žuvo 13 ir nukentėjo šimtai nekaltų žmonių) nepalaužė Lietuvos ryžto, ji išsaugojo Nepriklausomybę. Lietuva Kovo 11-ąją parodė tvirtą valią ir drąsą – ji pirmoji iš sovietinių respublikų pradėjo ardyti SSRS ir parodė puikų pavyzdį kitoms laisvės siekiančioms tautoms. Praėjus metams Lietuvos Nepriklausomybę pirmoji pripažino Islandija, kiek vėliau – Danija ir netrukus ji buvo pripažinta visų kitų valstybių, buvo priimta į visas svarbiausias tarptautines organizacijas. Atgavusi Nepriklausomybę, Lietuva modernizavo savo ekonomiką, teisinę sistemą ir kryptingai bei užtikrintai siekė narystės Europos Sąjungoje ir NATO. Praėjus kiek daugiau nei dešimtmečiui Lietuva savo tikslą pasiekė – sugrįžo į Europos šeimą (nuo 2004 m. kovo 29 d. Lietuva priklauso NATO blokui; nuo 2004 m. gegužės 1 d. Lietuva yra visateisė Europos Sąjungos narė).

LIETUVOS TELEVIZIJA LITUANISTIKOS CENTRE GRUZIJOJE

Giorgis Patsatsija, GTU 4 kurso studentas

Viena populiariausių Lietuvos televizijos laidų „Emigrantai“. Joje pristatomos įvairios emigravusių iš Lietuvos (arba buvusių emigrantų, grįžusių į tėvynę) žmonių gyvenimo istorijos. Žurnalistai yra parengę daug laidų iš Airijos, Belgijos, Danijos, Didžiosios Britanijos, Ispanijos, Italijos, Norvegijos, Olandijos, Turkijos, Vokietijos ir kt.). 2014 m. kovo mėnesį laidos kūrėjai Akvilė Kavaliauskaitė ir Skirmantas Jankauskas lankėsi Gruzijoje ir susitiko su įvairiais čia gyvenančiais ir dirbančiais lietuviais. Kovo 20 d. jie lankėsi ir Lietuvių kalbos ir kultūros centre, kuriame kalbino mūsų dėstytoją profesorių Vidą Kavaliauską. Mūsų dėstytojo

laikyti emigrantu turbūt negalima – taip, jis pagal Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijos programą dirba Gruzijos technikos universitete įkurtame

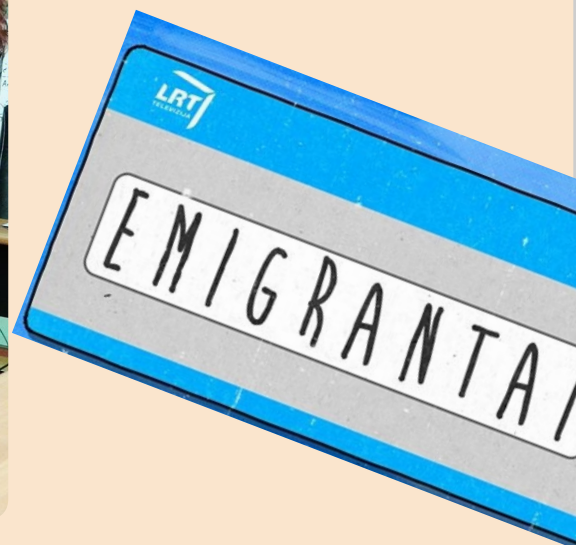
Lietuvių kalbos ir kultūros centre, tačiau jis dirba taip pat (puse etato) ir Lietuvos edukologijos universitete. Taigi profesorius nenutraukęs ryšių su Lietuva, jis dažnai būna Lietuvoje, dėsto savo studentams Lietuvoje. Tačiau daugiausia laiko jis praleidžia, aišku, Gruzijoje. Laidos kūrėjai teiravosi profesoriaus, kaip jis pateko į Gruziją, kaip sekasi dirbti su gruziniais studentais, kokie jo išpūdžiai apie Gruziją, kokių būta nuotykių, kokie Lietuvos ir Gruzijos švietimo sistemų panašumai ir skirtumai. Na, o mes, studentai, pristatėme Lietuvių kalbos ir kultūros centrą, parodėme, kiek ir kaip mes mokame kalbėti lietuviškai, taip pat pristatėme nedidelę kultūrinę programą. Dalyvavo studentai iš visų trijų grupių. Iš pradžių mes sugiedojome Lietuvos himną, tuo nustebindami žurnalistus. Po to daina-

vome dainą „Mūsų dienos kaip šventė“. Studentės Simona Tkešelašvili ir Nati Kapanadzė, pasipuošusios lietuviškais tautiniais drabužiais, sudainavo dvi lietuviškas dainas – repą „Aš už liūdesį“ ir „Krepšinio himną“. Po to žurnalistai bendravo su studentais lietuviškai. Davidas Damenija ir Nuca Nodija pasakojo apie Lietuvoje praleistą mėnesį lietuvių kalbos vasaros kursų metu, Ketė Čuntišvili pasakojo apie savo planus studijuoti Lietuvoje. O lietuviškais tautiniais drabužiais apsirengęs Giorgis Kobachidzė nustebino žurnalistus lietuviškai

perpasakojęs Antano Vienuolio „Užkeiktuosius vienuolius“. Aš pats tik visai neseniai pradėjau lankyti lietuvių kalbos paskaitas (nuo šių metų kovo mėn.), aš mažai dar suprantu lietuviškai, bet man buvo labai įdomu pabūti tokia renginyje, pamatyti ir paklausti, kaip studentai gruzinai dainuoja ir kalba lietuviškai, pajusti tikrą lietuvišką dvasią, kuri tvyro mūsų Centre. Tai paskatino mane dar labiau domėtis Lietuva, sustiprino motyvaciją dar geriau mokytis lietuvių kalbos. Ir studentai, ir žurnalistai buvo labai patenkinti susitikimu, pokalbiu. Mums, studentams, labai įdomu, kaip mes atrodysime Lietuvos televizijos laidoje, apie ką ir kaip kalbėjo mūsų dėstytojas.

Socialinės dokumentikos laida „Emigrantai“ rodoma antradieniais 19.30 val. per LRT televiziją. Mes labai lauksime tos laidos, kad galėtume visi pažiūrėti ir po to padiskutuoti.

LIETUVOS KULTŪROS PĖDSAKAI KOBULETYJE

Rezo Takidzė, Kobulečio muziejaus direktorius

Kobuleti – vienas iš populiariausių Vakarų Gruzijos pajūrio kurortų (Adžarijos autonominė respublika), esantis už 21 kilometro į šiaurę nuo Batumio. Miestas garsėja puikiais tamsiais plažais, gražiai sutvarkyta teritorija, subtropiniu klimatu. Nuo 2010 m. Kobulečio teritorija priklauso laisvajai turistinei zonai. Kobuleti turi ilgą ir turtingą istoriją. Archeologai čia rado vertingų radinių iš mezolito ir neolito epochų. Žmonių čia gyventa dar V–III a. pr. Kristų. Kobuleti priklausė ir garsiajam šilko keliui, jungusiam Krymą su Persija. Turistus ir šiandien stebina viduramžius menantys arkiniai tiltai, gausūs architektūros paminklai, išsibarstę po visą regioną. XIX–XX

a. prasidėjo Kobulečio dvasinis ir kultūrinis pakilimas, buvo atidaryta mokyklų ir kitų švietėjiško pobūdžio įstaigų. XX a. 6 dešimtmetyje buvo pradėti intensyvūs regiono etnografijos, folkloro, tarmių tyrimai. XXI a. pr. pradėti kultūrinio šviečiamojo pobūdžio parengiamieji darbai, skirti parengti strategiją, kaip išsaugoti sukauptas vertybes, jas eksponuoti, parengti tam materialinę bazę. 1954 m. vietoje nugriautos mečetės Kobuletyje buvo pastatytas kino teatras, kuris vėliau, paskutiniame XX a. dešimtmetyje, nustojo veikti, pastatas tapo apleistas, avarinės būklės. Buvo nutarta pastatą rekonstruoti. Didelę finansinę pagalbą atliekant šiuos darbus suteikė Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Objektas rekonstruotas Lietuvos Respublikos vystomojo bendradarbiavimo lėšomis (buvo atliktas kapitalinis remontas, įkurtas kino teatras su scena ir žiūrovų sale (visa tai galima naudoti ir kitiems tikslams – organizuoti koncertus, susitikimus, konferencijas, edukacinę veiklą)). Adžarijos autonominės respublikos ir vietinės savivaldybės lėšomis ir pastangomis pastato funkcijos buvo išplėstos. 2011 m. rudenį pradėti muziejaus įkūrimo darbai. Kobulečio muziejus iškilmingai atidarytas 2012 m. spalio 18 d. Per šį trumpą laiką muziejus yra tinkamai įrengtas, turi keletą solidžių ekspozicijų (iš viso apie 1 300 svarbių muziejinių vertybių). Jame įkurta biblioteka, konferencijų salė. Muziejus atlieka svarbų vaidmenį Kobulečio bendruomenės kultūriniame gyvenime, jame lankosi ir Gruzijos piliečiai, ir svečiai iš įvairių užsienio šalių. Muziejus vykdo aktyvią švietėjišką veiklą, kartu su bendrojo lavinimo ir aukštosiomis mokyklomis organizuoja įvairius edukacinius renginius, čia dažnai lankosi studentai, mokslininkai, atliekantys tyrimus. Taip pat plečiasi tarptautinis bendradarbiavimas, ekspozicijos skolinamos užsienio muziejams. Aktyviai šiuose procesuose dalyvauja susigiminiavę miestai, ypač Alaverdis (Armėnija) ir Doneckas (Ukraina).

Ypač šilti santykiai susiklostę yra tarp Gruzijos ir Lietuvos. Mes labai vertiname Lietuvos nuolatinę pagalbą Gruzijai, jos tvirtą poziciją Gruzijos – Rusijos karinio konflikto metu. Malonu, kad 2012 m. Kobuleti pasirašė tarptautinę bendradarbiavimo sutartį su Palanga, garsiu Lietuvos kurortu. Naują impulsą bendradarbiavimui su Lietuva suteikė Tbilisyje veikiantis Lietuvių kalbos ir kultūros centras (vadovas – profesorius Vidas Kavaliauskas), su juo Kobulečio muziejus palaiko artimus draugiškus ryšius. Lituanistikos centras muziejui perdavė apie 50 Lietuvą reprezentuojančių leidinių (albumų, knygų, lankstinukų, atributikos). 2013 m. muziejuje pradėjo veikti nuolatinė ekspozicija apie Lietuvą. 2014 m. pavasarį–vasarą planuojama muziejuje atidaryti Lietuvos atgimimo istorijos parodą (šią parodą Lietuvių kalbos ir kultūros centrui perdavė Lietuvos nacionalinis muziejus), organizuoti edukacinę veiklą

gruzinams studentams, studijuojantiems lietuvių kalbą. Tikimės, kad bendradarbiavimas su Lietuvių kalbos ir kultūros centru plėsis, kad kartu dalyvausime įvairiuose kultūriniuose projektuose, kad dar labiau sustiprės ryšiai tarp Kobulečio ir Palangos. Visa tai pasitarnaus dar didesnei draugystei tarp Gruzijos ir Lietuvos tautų. Kobulečio muziejus žada aktyviai dalyvauti įvairiuose projektuose ir džiaugiasi, kad jo veiklą remia tiek Kobulečio savivaldybė, tiek Adžarijos autonominės respublikos Vyriausybė.

ლიტვის განვითარების თანამშრომლობის პროექტი
„კობულეთის კინო-მუზეუმის რანსაზღვრის განახლება“
დაფინანსებულია ლიტვის მთავრობის მიერ

LITHUANIAN DEVELOPMENT COOPERATION PROJECT
“RENOVATION OF THE CINEMA-MUSEUM IN KOBULETI”
SPONSORED BY THE GOVERNMENT OF LITHUANIA

LIETUVOS VYSTOMOJO BENDRADARBIAVIMO PROJEKTA
“KOBULETI KINO- MUZIEJAUS SALĖS RENOVAVIMAS”
PARĖMĖ LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

**REMARKS BY KHATUNA SALUKVADZE, AMBASSADOR OF GEORGIA TO LITHUANIA
DISCUSSION AT THE PLENARY SITTING OF THE SEIMAS ON THE RESULTS OF THE
LITHUANIAN PRESIDENCY OF THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION; VILNIUS,
10 MARCH 2014**

Khatuna Salukvadze, Gruzijos Nepaprastoji ir įgaliotoji ambasadorė Lietuvos Respublikoje

I am truly honored to have the opportunity to address the plenary sitting of the Seimas of the Republic of Lithuania, and together with the esteemed participants to review the results of the Lithuanian Presidency of the Council of the European Union. From the very outset, on behalf of the Government of Georgia, let me express particular gratitude to all of you – who significantly contributed to the vibrant Lithuanian Presidency, and employed all the efforts to make it dynamic and challenging, successful and historic. Experience and comprehension accumulated during the years of the European Union membership and before that, enabled Lithuanian politicians, officials of all levels, and civil society representatives to manage this extensive political process in responsible, progressive and inclusive manner. Let me also particularly commend the role of this great institution – the Seimas, in making Lithuania's presidency a successful one. Bearing in mind historic past of this country, its long and inspiring struggle of several generations for independence, its strive for European values and long-lasting devotion to become the full-fledged member of common European family, the Lithuanian Presidency represents a logical development of historical process as well as vivid recognition of all its endeavors and sacrifices. Here, in this great hall, are founding fathers of restored Lithuanian state who witnessed extremely tragic periods of Lithuanian history, including Holocaust and Gulag. Then, and even in the aftermath of regained independence, it seemed almost impossible to forecast that Lithuania would successfully assume and carry the chairmanship of the Union of European States. Indeed, the Lithuanian Presidency of the Council of EU has clearly demonstrated that, long-lasting fight of previous generations, for the values and principles they were committed to, was not in vain. Now you can be proud of your struggle, dedication and sacrifices that yielded impressive success serving as inspiration for other nations. The priorities set by the Lithuanian Presidency from the very beginning made it obvious that it would be extremely intensive and challenging process. The advancement of Eastern Partnership, envisaging considerable strengthening of EU's relations with its eastern neighbors, was one of Lithuania's main goals that plainly exposed complex, even so the most valuable nature of this benchmarking endeavor. Let me use this opportunity and wish every success to the Greek Presidency, at this very important period for Eastern neighborhood of the EU, and hereby, allow me to draw the following conclusions from the perspective of Georgia, on the development of Eastern Partnership during the Lithuanian presidency and in Post-Vilnius period. The Vilnius Summit was a historic event for Georgia, as we actually started a new chapter in our relations with the European Union. First and foremost, after almost three years of negotiations, at the Eastern Partnership Summit in Vilnius, the European Union and Georgia initialed the Association Agreement, including the Deep and Comprehensive Free Trade Area (DCFTA). We consider this Agreement as a roadmap for the irreversible Europeanization of our country. While opening new opportunities for political association and economic integration, the Agreement includes commitments to introduce the European norms and standards, both in the economy and in the field of democracy, human rights, judiciary, the rule of law and the strengthening of democratic institutions.

Establishment of the DCFTA provides Georgian goods and services with a unique chance to gain a stake in one of the largest markets in the world. More importantly, it increases country's attractiveness as a viable investment destination. Introducing the visa-free travel regime in a secure and well-managed environment is one of the key perspectives opened by the Eastern Partnership. Progress on mobility is one of the most effective mechanisms for further approximation with the EU, as it strengthens the ties between societies and expands business contacts. We are happy to note that Georgia achieved very good progress

in a very short period of time in implementation of the first phase of the Visa Liberalization Action Plan (VLAP), as assessed by the European Commission. We pay particular importance to deepening cooperation with the EU in the area of the Common Security and Defence Policy (CSDP), particularly through participation in the EU crisis management operations. In this context, we welcome the signature of the relevant Framework Agreement at the Vilnius Summit, which enables Georgia to move from a beneficiary country to a contributor and the EU partner in promoting peace and security globally. During the Lithuanian Presidency we signed the Protocol on Georgia's participation in the EU Programs, which offers us new opportunities for sectoral cooperation through approximation with the EU acquis and sharing of the EU's best practices. Now we are entering a new stage in our relations with the European Union - an implementation phase, which is more challenging and demanding!

In the post-Summit period, we need to translate our commitments into concrete actions and policies for the benefit of our citizens. In that regard, we are confident that Lithuania will remain by our side in upholding the efforts of the Georgian government for successful implementation of European integration process. As a main post-Vilnius goal, we rely on the EU's support in signing the Association Agreement as soon as possible, in order to timely start its provisional application and draw anticipated benefits. In this regard, it is imperative that all Eastern European countries be able to fully exercise a real sovereignty including the right to choose their foreign policy priorities. The extraordinarily destructive efforts pursued by the Russian Federation to undermine the aspirations of Eastern European countries to join the European family, as well as on-going occupation of my country, despite a number of constructive initiatives undertaken by the Government of Georgia with the aim of de-escalating and normalizing relations with Russia, and most importantly, the recent dramatic developments in Ukraine have proved that the post-Vilnius period is of crucial importance. The on-going events in Ukraine are about more than a will to join the European Union. They clearly demonstrate to the world the struggle for the Eastern neighbourhood of Europe, and this is a struggle for universal values! This is why today, we expect the European Union institutions to support these countries, to support the future of the Eastern Partnership, and timely fulfil common objectives to safeguard European aspirations of the committed partners. This future is in hands of the EU and its partners, thus, no third party has the right to impede this process. In this context, the EU's and its Member States' support will play a decisive role. At this stage, it is important that Eastern Partners are given a clear European perspective. The European perspective, as an ultimate goal, that would allow my country to finally establish a long-sought place in the family of European nations, represents a huge stimulus for Georgia, as well as other partners. At the same time, it would serve a clear signal for all those who want to deter European integration of these countries. Today is the moment when European and Euro-Atlantic integration call for a lot of dedication and require tremendous efforts. Because, those constant pressures and the efforts to roll back the Europeanization of our region are becoming ever so strong, that some may feel intimidated, may feel fatigued and may even question whether their road to European choice - that road to peace, security and justice - is too long and paved with thorns. I want to quote beautiful words by one of the greatest Lithuanian poets, Kristijonas Donelaitis, whose 300th birth anniversary we celebrate this year. In his famous poem „The Seasons“ Donelaitis wrote:

**„Nugi dabar, į dievišką žiūrėdami ranką,
Judinkimės pamaži nuolatai nusitvert savo darbus
Ir nepabūkim, kad išgirsim darganas užiant
Ar kad orai mus daug syk visoki nugandins!
Skubinkimės, eime nugaminkim reikalą kožną!“**

It is true that the obstacles are enormous. However, as the poet writes, we must not be intimidated by darkness, storms and winds, as they are temporary. As the international community, we must not stumble. We need to concert our efforts, we need to unite our strengths, and we all should do our work, as our goal is worthy and noble! This is the path for all of us toward Europe, whole and free, and at peace, where my country aspires to belong to!

CENTRO STUDENTAS ŠALVA

Nuca Nodija, GTU 4 kurso studentė

Nuo 2014 m. kovo mėnesio lietuvių kalbos mokytis pradėjo Šalva Kupatadzė, 27 metų vyras, jau turintis šeimą (žmona – Etuna) ir turintis savo nuosavą edukacinį centrą. Kad galima mokytis lietuvių kalbos, jis sužinojo tarptautinės studijų parodos, vykusios Tbilisyje 2014 m. vasario 13–15 d., metu. Šalva į bet kurias studijas žiūri labai rimtai. Baigęs vidurinę mokyklą Tbilisyje, jis įstojo į Tbilisio valstybinį I. Džavachišvilio universitetą studijuoti taikomosios matematikos ir informatikos.

2008 m. jis sėkmingai baigė bakalauro studijas. Kartu su draugu 2011 m. rugsėjo 1 d. jis pradėjo savo nuosavą verslą – įkūrė edukacinį centrą, kuriame galima studijuoti 17 užsienio kalbų, mokytis dirbti kompiuteriu, taip pat mokytis buhalterijos pagrindų. Jis pats edukaciniame centre klientus moko kompiuterijos ir buhalterijos pagrindų. Jis taip pat įkūrė reklamos kompaniją „Mega service company“. Atsakydamas į klausimą, kodėl jis pasirinko lietuvių kalbos studijas, Šalva atsakė, kad jam patinka mokytis užsienio kalbų, o lietuvių kalba jį dar domina ir todėl, kad jis galvoja ateityje rinktis magistrantūros studijas Lietuvos universitete (tai būtų labai rimtas iššūkis jo gyvenime). Jis savęs nelaiko poliglotu, bet geba susikalbėti angliškai, ispaniškai, itališkai, prancūziškai, rusiškai, vokiškai ir netgi japoniškai. Mano pašnekovas labai mėgsta skaityti grožinę literatūrą, bet tam paskutiniu laiku lieka vis mažiau laiko. Jam labai patinka gruzinų autoriai Vasilijus Barnavelis, Važa Pšavela. Šalva mėgsta kino komedijas ir muziką (dažnai klausosi klasikos ir gruzinų grupės 33a kūrybos). Ir beprotiškai mėgsta futbolą. Jis ne tik stebi įvairias futbolo varžybas, pasaulio ir Europos čempionatus, bet ir pats lig šiol aktyviai su draugais, esant progai, žaidžia futbolą. Šalva yra didelis anglų klubo „Manchester United“ ir Anglijos bei Prancūzijos rinktinių gerbėjas. Jis net savo greit gimšančiam sūnui išrinko futbolišką vardą Zizu (aliuzija į prancūzų futbolininko Zinadino Zidano vardą ir pavardę). Pagirtina, kad jis yra religingas, dažnai eina į cerkvę melstis. Laisvalaikį Šalva mėgsta leisti su draugais gamtoje, keliaudamas po skirtingus Gruzijos regionus. Šalvai gyvenime teko ir sunkių išbandymų. Jis (taip pat jo tėvas ir dėdė) dalyvavo Gruzijos ir Rusijos kariniame konflikte 2008 m. rugpjūčio mėn. prie Pietų Osetijos sienos, matė daug žuvusių ir sužeistų paprastų, visiškai nekaltų Gruzijos žmonių. „Aš linkiu, kad ne tik Gruzijoje, bet ir visame pasaulyje nebūtų jokių karų. Karas – tai pats kvailiausias ir beprasmiškiausias dalykas, kurį sugalvojo žmonija“. O dabar Šalva daug laiko skiria lietuvių kalbos mokymuisi, jis nesitenkina tuo, kas dėstoma paskaitų metu, pats savarankiškai mokosi įvairių lietuviškų patarlių ir priežodžių, kasdien plečia žodyną naujais lietuviškais žodžiais. „Man labai patinka profesorius Vido Kavaliausko taikoma lietuvių kalbos mokymo metodika ir jo pozityvus požiūris į studentus. Man regis, lietuvių kalba nėra lengva, bet dėstytojo pastangos labai aiškiai ir konkrečiai viską dėstyti, patarimai ir konsultacijos padeda įveikti bet kokias kliūtis. Esu įsitikinęs, kad greitai laiku pradėsiu kalbėti laisvai lietuviškai. Litanistikos centras

KOVO MĖNESI

- Lietuvių kalbos ir kultūros centrai Vilniaus universitetas pervedė 15 000 litų baldams įsigyti. Už šias lėšas įsigyta minkštų odinių baldų komplektas, skirtas svečiams priimti, ir kiti reprezentacinės funkcijos turintys baldai.
- Lietuvių kalbos ir kultūros centras gavo dovaną iš Kauno rajono savivaldybės – leidinių, reprezentuojančių Kauno rajoną. Taip pat gauta dovana (daug meno albumų ir kitų leidinių) iš Kaune esančios MENO PARKO galerijos (vadovas – Arvydas Žalpys).
- Lietuvių kalbos ir kultūros centre paminėta Kovo 11-oji – Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena.

atlieka ir kitą svarbią funkciją – deramai supažindina su Lietuvos kultūra, tradicijomis, skatina Gruzijos ir Lietuvos jaunimą susidraugauti, suartina dviejų draugiškų tautų žmones. Linkiu Centrai visokeriopos sėkmės ir visada turėti daug studentų“.

